

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 109/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. M., Č., zastúpeného advokátom JUDr. J. P., Č., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Vojenskou obvodovou prokuratúrou Bratislava pod sp. zn. Opv 99/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. februára 2010 doručená sťažnosť Ing. P. M., Č. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Vojenskou obvodovou prokuratúrou Bratislava (ďalej len „obvodová prokuratúra“) pod sp. zn. Opv 99/07. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 18. februára 2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že v období, keď bol sťažovateľ príslušníkom S., na základe výsledkov kontroly obsiahnutých v protokole o kontrole bolo na neho podané písomné oznámenie o podozrení zo spáchania trestných činov. V oznámení bolo uvedené, že podozrenie vyplýva zo zistení uvedených v protokole o kontrole. Tento protokol bol

následne predložený na vyžiadanie orgánov činných v trestnom konaní, avšak v neúplnom stave, lebo neobsahoval všetky prílohy, najmä vyjadrenia kontrolovaného subjektu. Na základe uvedeného oznámenia sa začalo vo veci trestné konanie a voči sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie zo spáchania trestných činov neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 249a ods. 1 a § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Polícia po vykonaní niekoľkých procesných úkonov a po obstaraní úplného protokolu o kontrole predložila návrh na zastavenie trestného stíhania, ktorému bolo 30. mája 2005 vyhovené s tým, že skutok, zo spáchania ktorého bol sťažovateľ obvinený, nie je trestným činom. Na základe uvedených skutočností podal sťažovateľ 27. septembra 2005 trestné oznámenie, v ktorom žiadal vyšetriť konanie osôb, ktoré trestné oznámenie predtým voči nemu podali, a to pre podozrenie, že sa tým dopustili voči sťažovateľovi trestného činu krivého obvinenia a zneužitia právomoci verejného činiteľa, keďže tieto osoby v podanom trestnom oznámení ignorovali vyjadrenia sťažovateľa, ako aj jeho nadriadených k výsledku kontroly. Na základe trestného oznámenia sťažovateľa bolo 24. marca 2006 začaté trestné stíhanie vo veci trestného činu krivého obvinenia podľa § 174 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: ORP-4816/1-OSV-B3-2005 z 13. februára 2009 bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie začalo, nie je trestným činom. Vyšetrovateľ v odôvodnení uznesenia uviedol, že nešlo o vymyslené, či predstierané skutočnosti, ktoré sa nestali. Naopak, činnosť osôb, ktoré trestné oznámenie podali, bola v súlade s ich povinnosťou oznamovať skutočnosti nasvedčujúce tomu, že bol spáchaný trestný čin. Proti uzneseniu vyšetrovateľa podal sťažovateľ 19. februára 2009 sťažnosť, v ktorej namietal, že oznamovatelia boli uzročení s tým, že existovali ďalšie skutočnosti, ktoré podstatným a rozhodujúcim spôsobom viedli k inému záveru o tom, či konanie sťažovateľa bolo, alebo nebolo protiprávne. Namietal tiež, že napriek tomu, že oznamovatelia tieto skutočnosti vedeli (keďže sami vykonávali kontrolu), vedome a úmyselne ich zatajili pri podávaní trestného oznámenia. Uznesením obvodovej prokuratúry sp. zn. Opv 99/07 z 30. novembra 2009 bola sťažnosť podaná sťažovateľom zamietnutá ako nedôvodná. Podľa názoru obvodovej prokuratúry iba vyslovenie podozrenia, že konkrétna osoba spáchala trestný čin, nemožno považovať za vedome lživé, a teda krivé

obvinenie. Podozrenie oznamovateľov vyplynulo zo zistení uvedených v protokole o vykonanej kontrole a nepreukázalo sa, že by si boli vedomí, že nimi uvádzané tvrdenia odporujú pravde, resp. že by vedome uvádzali vymyslené skutočnosti.

Sťažovateľ považuje postup a uznesenie vyšetrovateľa a obvodovej prokuratúry za skutkovo nedôvodné a právnu aplikáciu skutkových zistení za nesprávnu v extrémnom protiklade s významom právnych noriem upravujúcich trestnoprávnu ochranu osobnostných práv pred krivým obvinením. V ďalšom podrobne uvádza okolnosti a skutočnosti, v ktorých vidí porušenie označeného základného práva.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy v konaní vedenom obvodovou prokuratúrou pod sp. zn. Opv 99/07 s tým, aby bolo uznesenie z 30. novembra 2009 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Napokon požaduje náhradu trov konania.

Z uznesenia obvodovej prokuratúry sp. zn. Opv 99/07 z 30. novembra 2009 vyplýva, že ním bola ako nedôvodná zamietnutá sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-4816/1-OSV-B3-2005 z 13. februára 2009, a to postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Podľa rukou písaného dátumu bolo uznesenie doručené 18. decembra 2009.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že sťažovateľ má možnosť požiadať Vyššiu vojenskú prokuratúru v Trenčíne o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia obvodového prokurátora, resp. vyšetrovateľa. Táto nadriadená zložka môže vziať do úvahy sťažovateľove námietky, a tým im poskytnúť ochranu.

V prípade nepriaznivého stanoviska bude mať ešte sťažovateľ možnosť podať opakovaný podnet Hlavnej vojenskej prokuratúre (§ 34 ods. 1 zákona o prokuratúre).

Na základe dosiaľ uvedeného treba konštatovať, že sťažovateľ nevyužil právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu označeného základného práva účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa zákona o prokuratúre. Zakladá to neprípustnosť sťažnosti.

Sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že uvedené právne prostriedky nepoužil z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Preto zo strany ústavného súdu vôbec neprichádzal do úvahy prípadný postup v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2010